

बड़वा

(शिवः । यथा, महाभारते तस्य बहसनाम-
कीर्तने । ११ । १० । १०६ ।

“दशिको बड़की उचो बड़लभवन्नमहदः ।

सारथीवो महाजुरजोलच सहौषधः ॥”)

ब(व)कुला, खी, (बड़ल + टाप् ।) कटुका । इति
राजनिवेषः ।

ब(व)कुलः पुं. (बड़ल । एवोदरादिलात् दीर्घः ।)
बड़लटः । इति शब्दरत्नवालौ ।

ब(व)केहका, खी, (बकाना वकस्महाना ईरुकं
गतिर्वच ।) बकाका । बातावर्णितशाखा । इति
मेदिनौ । के, २०२ ।

बकोटः, पुं, वकः । इति चिकाङ्गशेषः ।

बठ, पैर्व । इति कविकल्पदमः । (भा०-पर०-
अक०-स॒ट् ।) पैर्वमिह सामर्थ्यम् । बठति
बोरो योहुं समर्थः सामिक्षयः । इति
दग्धादासः ।

ब(व)ड़वा, खी, (बलं वातौति । बल + वा + कः ।
टाप् । डलयोरैक्वात् लस्य इत्तम् ।) घोटकी ।

इत्यमरः । २ । ८ । ४२ । (यथा, महाभारते ।
१ । २२२ । ४५ ।

“बड़वानानु शुद्धानां चक्रांशुसमवर्षेवाम् ।
इदौ जनाहृष्टः प्रीत्वा बहस्यं हेमभूषितम् ।”

अस्या दुर्गमुक्ता यथा,—

“रुचोण्ठं बड़वाचौरं बलं ग्रीष्मानिलापहम् ।”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्तु दितीये भागे ।
बड़वारूपधारिकी रुचेपत्री चंचा । यथा,
मार्जने युपुराणे । ७७ । २३ ।

“रुचेतापमनिष्ट्यन्ती तेजसस्य विभयती ।
तपश्चात्तर तच्चापि बड़वारूपधारिकी ॥”

चत्त्वा विशेषविवरण्यु तत्त्वे विशेषतो दृष्टव्यम् ।
हृतीया रुचेपत्री । इति केवितु । यथा, भाग-
वते । ८ । ११ । ८—९ ।

“विवस्तु ये जाये विशेषकमैसुते उभे ।

संचाला हाता च राजेन । ये प्रागभिहिते ततः ।
बड़तीयो बड़वामेके तातो संशासताक्षयः ।

यमो यमो आहदेवक्षायादाच सुतान् इद्यु ॥”

अविनीतद्युम् । इति ज्योतिषम् । (नारी-
शिरेः । इति देमचक्षः । दार्ढी । यथाह नारदः ।

“भक्तदावच विशेषक्षयेन बड़वाक्षतः ॥”

दासुदेवस्य सावस्माता परिचारिका । इति
इतिर्विशः । ४५ । १ ।) बाड़वायिः । अस्योत्-
पतिर्वेषयः,—

“अथवाकाशगता देवाः क्रुहं दहू मरेचरम् ।
प्रवीद अगता नाय । कामे क्रीष्णं परिवक्ष ।

इति एव बदता तेषामसराणी तदागतः ।
लकाटचक्षुः समूतो भसाकार्वक्षयोभवम् ।

बड़वा घोषानं श्वसोधृचनं सकलान् जगन् ।
बड़वारूपिकं चक्रे देवान् पुरतस्तदा ।

बड़वा तां तदा देवाः सौम्या ज्वालासुखी

शुभाम् ।

बड़वा

दहू निर्विस्त्रमनयो बभूदः पूर्वपौडिताः ।
बड़वा तां समादाय तदा ज्वालासुखी विधिः ।

सागरं प्रययौ लोकहिताय जगता प्रसुः ।
गत्वात् सागरं बड़वा प्रोवाच परिपूर्जितः ।

यथावतेन विप्रेन्नः समयस्य निदेश्यन् ।
अथं क्रोधो महेश्वर्य बड़वारूपेष्टक लया ।

ज्वालासुखः सदा वार्ष्यो यावत् विलयान्यहम् ।
यदा लामहमागम्य बहामि बरितापते ।

तदा लया परिवाचः क्रोधोर्य बड़वासुरः ।
भोजनं भवतस्योमेतस्य तु भविष्यति ।

यज्ञादेव विधार्थीर्य वया नो याति चान्तरम् ।
इत्युतो ब्रह्मणा विष्वरुद्धोचके तदा कृष्म ।

यहीतुं बड़वावक्षं श्वसोज्वाश्वयमपरम् ।
ततः प्रविदो जलधौ पावको बड़वासुखः ।

वार्ष्योचविद्युत्स्य ज्वालामालातिहीपितः ।”

इति कालिकापुराणे ६१ अथायः ।
(नदीप्रयोगः । यथा, महाभारते । १२२१।२४।

“तमसा नमेदा चैव नदी गोदावरी तथा ।
वेसोपवेशा भौमा च बड़वा चैव भारत ।”

तीर्थमेदः । यथा, महाभारते । ३ । ८२ । ८८ ।
“ततो गच्छेत बड़वा चितु जोकेषु विश्वातम् ।

परिष्वामायातु बन्धावार्यं उपस्थृत्य यथाविधिः ।”

ब(व)ड़वाक्षतः पुं, (बड़वया दास्या ज्ञतः ।)
पञ्चदश्वायामार्गतदासविशेषः । यथा,—
“भक्तदावच विशेषस्त्वैव बड़वाक्षतः ।”

इति नारदः । बड़वा दास्यी तत्त्वोभादङ्गीकृतदास्याः । इति
दायकमर्यादः । झूचितु बड़वाभूतो बड़वा-
क्षतोपियापादः ।

ब(व)ड़वायिः पुं, (बड़वायाः बहुदस्त्वितायाः
घोटका सुख्योग्यिः ।) बहुदस्त्वायिः । (अस्य
विवरण्यु बड़वामश्वर्द्देष्टव्यम् ।)

ब(व)ड़वानः पुं, (बड़वायाः अगतः ।) बड़वायिः ।
तपश्चायः । वलिवेन्नः २ बड़वासुखः ३ काक-
भजः ४ वाचिः ५ खल्वायिः ६ छल्वुक् ७
कादधुक् ८ । इति चिकाङ्गशेषः । और्बैः
८ वाकः १० । इत्यमरः । ११।१५६ । उर्वस्य
भविष्यतम् और्बैः यः । बड़वायाः विद्यमानो
वाकः यः । बड़वायाः अनलो बड़वानः ।
आधाराधीयमावस्मयः । पुरा किंव उर्वेष्ट
सुनिन अवोनिन् पुरमिष्टता बड़वा भवितं
तत्त्वं ज्वालामयः पुरवो ज्ञातः च च बहुते
बड़वासुखे अवस्थापितः । इति पौरायिकाः ।
इति तदीकामो भरतः । * । तस्य विवरकं
यथा,—

“बौवैस्तु तपवाविदो निवेष्टो द्विताम् ।
ममन्त्येकेन द्वेष्ट सुतस्य ब्रतधारिवम् ।

तस्योर्य सहवा भित्ता ज्वालामाली त्वयिष्टः ।
जगतो दहूनाकाङ्क्षे पुरोग्यिः विमपदतः ।

बौवैस्तु विनिर्भिद्य बौवै ज्वालाको-

द्विताम् । इति देवस्य अविद्यात् चर्च ।

इति देवकरसीवारवंयै अवाधिकारे ।)

ब(व)ड़वात्तुः पुं, (बड़वाया घोटका सुखमाय-
त्वेवस्वस्य । अश्वे आदिलात् चर्च ।) बड़वा-
नः । इति देमचक्षः । (यथा, इतिर्विशः
८७ । ४३ ।

“वा वयेवावैवगता तथैव बड़वात्तु ।”

महादेवस्य सुखमिलेषे । यथा, महाभारते ।
१ । १०० । ११६ ।

“तस्य देवस्य यहस्तु बहुदे तदतिहत ।
बड़वात्तु विवरत्वं पिवतोवस्मयै द्वितः ।”

महादेवस्य नाममेदः । यथा, महाभारते ।
११ । १० । ५५ ।

बड़वा

उत्तमात्रात्रोवाच पितरन्दीनया गिर ।

हृष्टा मे वाधते तात । जगद्वै व्यजस्त माम ।
चिदिवारोहिभिर्वालै जूमामालो दिशो दश ।

निर्देहन चर्वभूतानि वृथी सोऽन्तकोऽनः ।
एतस्मिन्नामरे बड़वा सुनिमौर्च्चं समागतः ।

उवाच वार्यांता पुरो जगतस्तु द्यां कुरु ।
व्यस्तापवस्थ ते विप्र । करिष्ये स्थानसुतमम् ।
तथमेतत्तम वयः दद्यां त्वं बदतांवर ।

बौवै उवाच ।

धर्मोस्मात्पुरुषैतोऽसि यज्ञेष्ट्वा भगवान्

शिश्रोः ।

मतिमेतान्द्वातोह परमात्मुद्याय वै ।

प्रभाताक्षये चंप्रासे काङ्गितव्ये समागमे ।

भगवंक्षर्पितः पुराः कैर्वयै प्राप्ताते सखम् ।

कुच वास्य निवाचः स्खाङ्गीजनकु किमालकम् ।

विषालातौह भगवान् वीर्यसुलयं महीजसः ।

बज्जोवाच ।

बड़वासुखेष्ट्वा वस्तिः सहुदे ने भविष्यति ।

मम योनिजेन विप्र । तत्र मे तोयदं सखम् ।

अचाहमत्से नियतं पिवन् वारिमर्य इवः ।

तडविष्टव पुत्रस्य विष्टव्यावयं च तम् ।

ततो युगाने भूतानीं भेषवाहृष्टु पुत्रक ।

सहितौ विचरिष्यावो निष्टुराक्षकराविह ।

स्वेष्टिरित्वाक्षये तु बलिलाशी भया ज्ञतः ।

दहः सर्वभूताना दद्यात्पुरव्याप्तम् ।

एवमस्तिं तं योग्यिः संदृत्यालमक्षः ।

प्रविदेश्वर्येवसुखं विप्रवद्यात्तमरभम् ।”

इति भाग्ये १५० अथायः ।

(मदनदहनय इत्येवस्य द्वृतोऽविरपि बड़वा-
नः । अस्य प्रमाणादिकं बड़वाश्वर्द्देष्टव्यम् ।)

लक्ष्याय इत्येवं एविष्वाचतुर्थं भागवत्प्रस्तान-
विशेषः । इति विष्वान्नग्निरोमितः । (वटि-
कौवैष्टिर्विशेषः । यथा,—

“यहातावस्य भगतो भरिष्वत्य तदेव च ।

विष्ट तत्त्वं युक्तं दहात् तत्त्वं इत्युप्रयितम् ।

लाङ्गोलीरवंयुक्तं तत्त्वं पुटके परेत् ।

रक्तकादितयं चापि वितयं च व्रक्षलयते ।

दीप बोद्धवायायुक्तज्ञिदोषमनो भवेत् ।

भजयेत् पवने चौये बड़वामसर्वं विष्टतम् ।

इति बड़वान्नो रक्षः । ”

इति देवकरसीवारवंयै अवाधिकारे ।)

ब(व)ड़वात्तुः पुं, (बड़वाया घोटका सुखमाय-
त्वेवस्वस्य । अश्वे आदिलात् चर्च ।) बड़वा-
नः । इति देमचक्षः । (यथा, इतिर्विशः
८७ । ४३ ।

“वा वयेवावैवगता तथैव बड़वात्तु ।”

महादेवस्य सुखमिलेषे । यथा, महाभारते ।
१ । १०० । ११६ ।

“तस्य देवस्य यहस्तु बहुदे तदतिहत ।

बड़वात्तु विवरत्वं पिवतोवस्मयै द्वितः ।”

महादेवस्य नाममेदः । यथा, महाभारते ।

११ । १० । ५५ ।